

Pars prima de vniuerso

et necessitate cōmuniter dicat de illis alioquin non vere dicerent duo. nec essent nisi vtrūq; eēt vnū. *Amp.* q̄ ratio vel intentio vnus. nisi in se indiuisum et ab hīs diuisum diuisione que ei congruit. *Re.* mo autē dubitat quin hec ratio vterq; cōueniat amplius nec duo p̄ncipia nec duo dii vel eēt vel dici possent nisi p̄ncipius et de vniuoce de hīs diceretur quēadmodū nec duo canes et dicuntur animal gressibile terrestre et piscis. *Mo.* em̄ semel positus. hoc ē vna positiōe nō potest vti humanus intellectus equoce eo q̄ nō contingat actus simul intelligere diuersa. falso autē dicitur ista duo animalia sunt duo canes. Sic et falsissime asserunt vel duo esse p̄ncipia vel duos deos. Si de et p̄ncipiū equoce dicuntur de ip̄is. *Amp.* quomodo oia alia vniuoce dicerentur de eis. Si ens et necesse ēē p se equiuce solūmō dicerentur de eis. Rex ei vniuoce dicitur de ambobus. Similiter et p̄nceps similiter et regnū p̄ncipatus de regnis eorū et p̄ncipatibus. Similiter et gens de gente luminis et de gente tenebrarū. Similiter et angelus de angelis bonis et angelis malis. Eodem mō et substantia de substantiis bonis et substantiis malis necesse igitur ē vt et illa suprema omnia videlicet de doni illius et necesse ēē p se dicantur de eis vniuoce q̄ si ē manifestū est tibi q̄ impossibile est quicquid eos posuisse superius diximus cū necesse esse p se nō diuiditur vllō modorum nec si commune ali quo genere cōmunitatis multitudinē que sic multa essentialiter id ē q̄ sit hoc et hoc.

Amp. esse in se aut pure bonū aut pure malū aut neutrum. ita vt omnino sit immune a bonitate et malicia cum ei sit impartibile p oēm modū et simplex in vltimate simplicitate nō potest ēē mixtū ex bono et malo cum omne mixtū potēcialiter sic ppositū ex eis ex quib⁹ mixtū ē. quēadmodū oximel et ex melle et aceto cū etiā omne mixtū posterius sit naturaliter vtroq; eorū ex quib⁹ mixtum ē. Restat igitur necesse ēē p se sic p vnū trius modorū q̄s dixi tibi vici vt sit vlt pure bonū vel pure malū vel seorsus omnino a bonitate et malicia. Quod si fuerit pure bonū neutrum igitur duorū p̄ncipiorū dictorum erit pure malū vel eēcialiter etiā malū cū vtriusq; ēē sit pure bonū p eandē viā manifestū ē q̄ si fuerit pure malū necesse est neutrum dictorum duorū p̄ncipiorū erit pure bonū cū ei vtrūq; eorū sit i seipso et eēcialiter

necesse ēē p se erit vtrūq; ex necessitate priore malū cum ip̄m necesse ēē in seipso sit pure malū. Si vero necesse ēē p se ē seorsum in seipso a bonitate et malicia erit ex necessitate vtriusq; toto suo esse seorsum a bonitate et malicia cū necesse esse per se sit totū esse vtriusq; ip̄orū. *Amplius.* cū vtrūq; ip̄orū simplr sic in vltimate simplicitate et nō habēs nullo modorū partē et partē. manifestū ē q̄ neutrum ip̄orū habet aliquid eēcialē p̄ter ip̄m ēē et q̄ ē et quo est. q̄re cū cōicent vniuoce ip̄m necesse esse p se nihil habet alterū essentialē qd nō habeat et reliquū. Si ergo bonitas ē essentialis alteri erit essentialis ex necessitate ambob⁹ et malicia similiter se habet erunt igitur ambo ex necessitate essentialiter bona et essentialiter mala. Impossibile igitur ē vt alterū sit essentialiter bonum alterū essentialiter malum. *Amp.* manifestū ē q̄ ēē nō h̄z cōtrariū aut oppositum nisi non ēē vlt aliqd eorū q̄ ad nō ēē dicat q̄ potius ē medium inter ēē et nō ēē qm̄ ip̄i esse p̄trariū q̄ia sunt mori deficere corrumpi et similia quorum vnum qd q̄ via est ad nō ēē et medius per qd venis ad illud. Jā autē didicisti q̄a dignus ē nō ēē p̄trarij extremum q̄ aliqd ex medijs et q̄ vera cōtrarietas nō ē nisi inter extrema cum cōtrarietas verissima ratione et deputata diffinitione sit differētia cōpleta et p̄p̄ hoc maxima. Manifestū ergo ē tibi p hoc q̄ esse plenum atq; pfectum nō h̄z contrarium veri⁹ nōis ac rationis nisi nō ēē ppletum. hoc ē cum quo nihil oīno ē de ip̄o ēē. Sed q̄ ergo ista vlt p̄ncipium bonorū cū sit ens pfectum in vltimitate pfectionis in se et fm̄ se nō h̄z cōtrariū nisi nō ens p̄uatū in vltimate priuationis ab ip̄o esse. Intelligo autem sic p̄uatū cui oīno nihil relictū sit de ip̄o esse media ei q̄ postea nō sic p̄uata sē ppleta scz p̄uatōe ip̄ius ēē neq; diminuta ppleta diminutōe eiusdē ppleta ei diminutō p̄sumpta p̄sumptio ē. Manifestū igitur ē q̄ p̄nceps tenebrarū fm̄ deliramentum erroneorū istorū ē vere et oīno nō ens hoc ē nihil prius habens ip̄ius esse cū ip̄i ponat ip̄s p̄trarium ei q̄ est et fm̄ eos sic in cōplemētō et vltimate differētie ad ip̄um esse sine ad ip̄m ens. Quod si dixit q̄ non eousq; distat ab ip̄o ēē videlicet ppleta differētia seu maxima sed appropinquat ei erit ergo sicut mediū ad illud. Quare erit vel deficiens vel demerens vlt corruptionem susti-